

POSTANOWIENIE

Dnia 9 stycznia 2008 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Gerard Bieniek (przewodniczący)

SSN Teresa Bielska-Sobkowicz (sprawozdawca)

SSN Marian Kocon

w sprawie z wniosku S. S.

przy uczestnictwie T. S. i R. F.

o podział majątku wspólnego,

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej w dniu 9 stycznia 2008 r.,

zażalenia uczestniczki postępowania R. F.

na postanowienie Sądu Okręgowego w P. z dnia 17 września 2007 r., sygn. akt II Ca (...),

oddala zażalenie.

Uzasadnienie

Zaskarżonym postanowieniem z dnia 17 września 2007 r. Sąd Okręgowy w P. odrzucił zażalenie uczestniczki postępowania R. F. na postanowienie tegoż Sądu z dnia 21 sierpnia 2007 r., którym odrzucono wniosek o przywrócenie terminu do uiszczenia opłaty sądowej od skargi kasacyjnej. W uzasadnieniu postanowienia Sąd Okręgowy wskazał, że zgodnie z art. 394¹ § 1 i 2 k.p.c. od postanowienia sądu drugiej instancji przysługuje zażalenie do Sądu Najwyższego tylko na postanowienie odrzucające skargę kasacyjną oraz skargę o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego orzeczenia, a w sprawach, w których przysługuje skarga kasacyjna, także na podstawienia sądu drugiej instancji kończące postępowanie w sprawie, z wyjątkiem postanowień, o których mowa w art. 398¹ k.p.c. oraz postanowień wydanych w wyniku

rozpoznania zażalenia na postawienie sądu pierwszej instancji. Powyższe przepisy znajdują zastosowanie w postępowaniu nieprocesowym zgodnie z art. 13 § 2 k.p.c. Jest bezsporne, że zaskarżone postanowienie nie dotyczy odrzucenia skargi kasacyjnej ani skargi o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego orzeczenia. W sprawie niniejszej, z uwagi na wartość przedmiotu zaskarżenia, skarga kasacyjna zgodnie z art. 519¹ k.p.c. przysługuje. Biorąc to pod uwagę Sąd Okręgowy stwierdził, że zaskarżone postanowienie nie jest jednak „postanowieniem kończącym postępowanie w sprawie” w rozumieniu art. 394¹ § 2 k.p.c., gdyż w chwili jego wydania Sąd nie stał się zwolniony z dalszego rozpoznania sprawy. Postanowieniem podlegającym zaskarżeniu byłoby dopiero postanowienie o odrzuceniu skargi kasacyjnej. Z powyższych względów, zdaniem Sądu drugiej instancji, środek odwoławczy uczestniczce nie przysługuje.

W zażaleniu od powyższego postanowienia pełnomocnik uczestniczki podniósł zarzut naruszenia art. 394¹ § 2 k.p.c. w zw. z art. 13 § 2 k.p.c., wywodząc w uzasadnieniu, że stanowisko Sądu Okręgowego jest dotknięte wewnętrzną sprzecznością, gdyż przy takich założeniach, jak wspomniane wyżej, w stosownym miejscu uzasadnienia Sąd Okręgowy stwierdza wyraźnie, że „postanowienie o odrzuceniu wniosku o przywrócenie terminu do dokonania czynności procesowej kończy postępowanie w sprawie...” Poza tym żaląca podnosi, że postanowienie o odrzuceniu skargi kasacyjnej zostało już wydane i to jeszcze przed złożeniem wniosku o przywrócenie terminu do uiszczenia opłaty od skargi kasacyjnej.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Zażalenie nie jest zasadne. Jak wynika z akt sprawy, wniesiona przez uczestniczkę postępowania skarga kasacyjna została prawomocnie odrzucona (postanowienie Sadu Najwyższego z dnia 20 czerwca 2007 r.). Sąd Najwyższy, tak jak inne sądy, związany jest prawomocnym orzeczeniem (art. 365 § 1 k.p.c.). Po wydaniu tego postanowienia uczestniczka złożyła wniosek o przywrócenie terminu, jednak nie do wniesienia skargi kasacyjnej, ale do wniesienia opłaty od skargi kasacyjnej, która przecież została już odrzucona. Wniosek ten prawidłowo zatem został odrzucony, skoro dotyczy odrzuconej już wcześniej skargi kasacyjnej. Odrzucenie skargi niweczy skutki procesowe wywołane jej wniesieniem, zatem trafnie również odrzucono zaskarżonym postanowieniem zażalenie na postanowienie w przedmiocie odrzucenia wniosku o przywrócenie terminu do wniesienia opłaty od odrzuconej skargi. Wbrew stanowisku skarżącego, zaskarżone postanowienie nie jest postanowieniem kończącym postępowanie w sprawie i nie przysługuje na nie z tej racji zażalenie do Sądu

Najwyższego. Postanowienie w sprawie zakończyło bowiem odrzucenie skargi kasacyjnej. Kwestie te zostały prawidłowo wyjaśnione w uzasadnieniu zaskarżonego postanowienia, a przytoczone tam poglądy Sąd Najwyższy podziela.

Wobec powyższego orzeczono jak w sentencji na podstawie art. 398¹⁴ w związku z art. 391¹ § 3 oraz art. 13 § 2 k.p.c.